

ZIJTAK LUCCA-PISA-LIVORNO

MET AANSLUITING VEER NAAR CORSICA EN SARDINIË

In deze volgende pdf treft u alle kaartbladen en beschrijving aan van de zijtak naar Livorno. De mooiste route loopt van Florence over Vinci naar Lucca. Korter, ook mooi maar met iets meer verkeer loopt een route door de bergen vanaf de Apennijnen (zie deel 2) rechtstreeks naar Lucca. Lucca en Pisa zijn beide mooie steden en het fietspad daartussen is zeker leuk om te fietsen. Voor wie terug naar Nederland wil vliegen is Pisa een heel toegankelijke kleinschalige luchthaven. Voor wie verder naar Corsica of Sardinië wil loopt de route heel rustig tot aan de laatste kilometers door het havengebied. Veel plezier met deze nieuwe zijtak en laat ons weten wat u er van vond.

Lucca is een trotse stad. Het is de enige stad in Toscane die tot de eenwording van Italië altijd zelfstandig is gebleven. Toscane is door de uitbreidende macht van Florence en de Medici's vrijwel geheel centraal bestuurd geworden. Alleen Lucca maak daarop een uitzondering door zich in het contact met de grote buur altijd zeer diplomatiek op te stellen. Daarvoor moesten concessies worden gedaan waardoor de zelfstandigheid weliswaar eerder als beperkte soevereiniteit dan onafhankelijkheid kan worden omschreven, maar toch is het een zeer opmerkelijk gegeven dat de inwoners van Lucca door behoedzaamheid hun eigen stadsstaat door de grillen van de geschiedenis heen hebben kunnen loodsen. De aard van de 'Lucchesi' wordt dan ook beschreven als verzoenend en tolerant. Het doet mij sterk denken aan hoe de aard van Nederlanders werd omschreven, altijd op zoek naar het compromis.

Lucca, met haar brede omwalling, omzoomd door groen, boezemt ontzag in. Niet dat de stad deze verdediging ooit nodig heeft gehad, maar respect heeft het zeker afgedwongen. Binnen de muren heeft zich in de lange reeksen van vreedzame jaren ook rijkdom ontwikkeld die zich uit in de pracht van de gebouwen. Het is niet opzichtig, eerder iets ingehouden, zwitsers bijna. Vreemd is dat niet. Lucca is een van de weinige steden in Italië waarvan veel bewoners zich tot het protestantisme bekeerden. Maar zij bleven niet, doch vertrokken naar Genève om zich bij Calvin te voegen. Men bleef echter wel de banden met de moederstad onderhouden waardoor er een wisselwerking kon blijven bestaan. Lucca is een trotse stad.

Toen ik vroeger in Italië als kind woonde was Lucca een doodse stad. In het begin van de jaren zestig lagen de huizen binnen de muren er stil en verlaten bij. Ook toen was de stad bijna autovrij. Niet omdat er nog geen auto's waren, maar daar waren ze er in ieder geval niet. Tot in de jaren negentig is dat zo gebleven en pas sinds de goedkope vluchten Pisa ontsloten als toegangspoort voor Toscane kwam een gestage gang van toeristen op gang. Naar Lucca kwamen echter geen toeristenhordes in korte broek, met camera op de buik, maar wel veel goed geklede echtparen, voorzien van creditcard om daar toch de laatste exclusieve fles olijfolie of bijzonder stukje aardewerk mee aan te schaffen. En belazerd worden ze allemaal. Iedereen betaalt in het centrum teveel, ook al is het maar een fractie ten opzichte van Florence. Maar geeft dat ook niet een heerlijk gevoel, als je vier dagen kan ontsnappen aan je dagelijks bestaan en even, heel even, je toch veel rijker kan voordoen dan je bent.

Lucca is mooi. Wandelend of fietsend door de stad geniet je van de antieke winkelruiten, waarachter de mooiste spullen liggen. Het amfitheater dat slechts nog als plein de oude romeinse vorm weergeeft, maar wel met gezellige terrasjes. Nog een wijntje schat? En iedere toerist die het heeft kan er heerlijk geld uitgeven.

De Torre di Giunigi is het meest bizarre bouwwerk van de stad. Niet de toren op zich, van waar uit men een mooi uitzicht heeft over de hele stad, maar vooral omdat er boven bomen op het terras groeien.

Ten noorden van de stad ligt de dierenmarkt. Ik weet niet meer welke dag het was dat hier talloze stalletjes stonden met kippen, konijnen, koeien, paarden en geiten.

Er is nauwelijks doorkomen aan. Maar wel leuk.

Drie dagen heb ik doorgebracht in en rondom Lucca, en ik heb me nooit verveeld.

Als ik genoeg had van de stad bezocht ik een van de landhuizen ten noordoosten van de stad in de heuvels. Daar liggen de vroegere buitens, met hun prachtige tuinen, die soms nog steeds bewoond worden door de adellijke families, maar uit geldgebrek heeft men een groot deel opengesteld voor het publiek en zich teruggetrokken op een van de etages. Het is leuk om hier rond te lopen over de afbrokkelende stenen van de beeldentuinen als in een tussenfase. Je kan alles je nog voorstellen zoals het was, je hoeft het nog niet te zien als alles overgerestaureerd is.

Van Lucca naar Pisa loopt voor het eerste deel een heerlijk fietspad langs de rivier de Serchio. Heerlijk in het groen volg je eerst de noordelijke oever, waarna nog een toegift volgt van drie kilometer of meer langs de andere oever. Het is moeiteloos fietsen hier en ook als het eigenlijke pad is afgelopen kan je over de oude dijk verder de rivier volgen.

Van Lucca naar Pisa is het maar 30 kilometer en je bent er eigenlijk zo. Nadat je de rivier de Serchio voor de laatste keer overgestoken bent fiets je na een paar kilometer in een rechte lijn op Pisa af en dat kan je zien doordat de scheve toren steeds duidelijker in beeld komt. Wat voor een ander beeld bij Pisa hebben we dan die scheve toren? Eigenlijk niets, want al die andere gebouwen lijken steeds in het geheugen te verdampen en ook al staan zij op het Veld der Wonderen, alle aandacht gaat toch eerst en vooral uit naar de mooie toren die niet om wil vallen. Want al is de bouw al in 1173 gestart, het hellen begon al op te vallen tijdens de bouw van de derde etage. Door de oorlogen met Genua en Florence lag de bouw een aantal jaren stil waardoor de grond zich kon zetten. Toen er verder aan gebouwd werd hield men al rekening met de helling. De laatste jaren van de vorige eeuw was de toren steeds meer gaan hellen en ingrijpen werd noodzakelijk. In 1990 werd de toren voor het publiek gesloten waarna ingrijpende funderingswerkzaamheden plaatsvonden. In 2001 ging de toren weer open met de verzekeing dat we nog minstens driehonderd jaar vooruit kunnen. Als u nu gaat kijken, hoeft u de volgende 299 jaar niet meer af te wachten. Vergeet niet uw fiets schuin er van een afstand quasi schuin er tegen aan te zetten en dan een foto nemen voor het thuisfront. Dat is altijd lastig, zowel fototoestel als fiets vasthouden. U kan het ook thuis doen met een fotobewerkingsprogramma.

Maar nou die andere gebouwen, want de Kathedraal en het Baptisterium zijn net zo mooi, ook van binnen. Maar als u gek wordt van de mensenmenigte daarvoor, geef ik u groot gelijk. Op weg naar de binnenstad kom je over een mooi plein het Piazza dei Cavalieri met een standbeeld van Cosimo I van de Medici. En verderop is de oude winkelstraat op weg naar de brug over de Arno ook zeer sfeervol. Vanaf de brug heb je een mooi uitzicht over de statige huizen langs de river en op weg richting Livorno kom je nog een mooie oude wachttoren tegen. Hier vlakbij vindt je ook een mooi kerkje in de bekende Pisaanse bouwstijl waarbij lagen van verschillend marmer werden afgewisseld. Dit zie je ook elders terug, bijvoorbeeld in Pistoia.

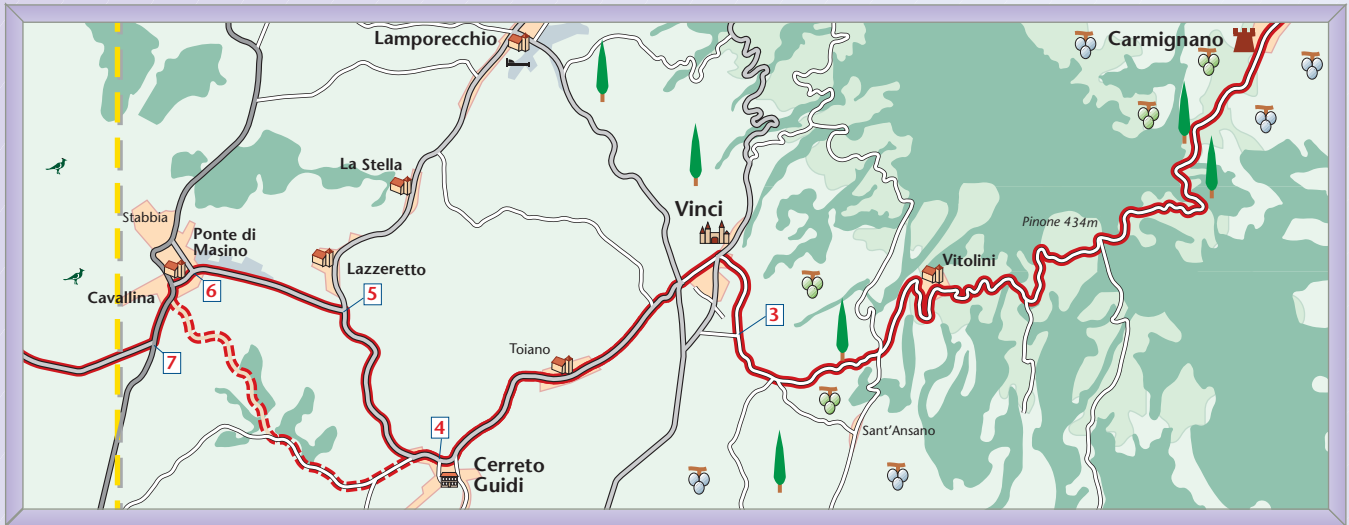
Als je de stad echt al lang verlaten hebt kom je aan het eind van de lintbebouwing uit bij de fraaie romaanse kerk van San Piero a Grado. Deze kerk heette vroeger aan de kust te staan bij de haven van Pisa waar volgens de legende de apostel Petrus voet aan wal zette. Maar de haven verzandde en Pisa verloor haar macht. De basiliek staat er echter nog steeds. Hierna fiets je met een boog naar de pijnboombossen voor de kust. Bij een poging om deze rechtstreeks te bereiken, belandde ik in een militair kamp wat op geen enkele kaart stond. Logisch, want deze worden altijd weggelaten op kaarten en mag je dus zelf fietsend ontdekken. Aan de andere zijde kan je wel door de pijnboombossen fietsen. Je komt hier weliswaar langs het hekwerk van het uitgestrekte Amerikaanse Camp Darby, maar dat maakt niet uit. Het is hier stil, autovrij en schaduwrijk. Bij het eind van het hekwerk, eindigt ook kort daarna het pad door het bos. Nog een paar kilometer verder en je bereikt de zee, verscholen achter strandpaviljoens. Als je de boulevard hebt afgefietst kom je in het uitgestrekte havengebied van Livorno. Het is hier lelijk en om in Livorno te komen moet je hier 50 meter de snelweg op fietsen om er daarna gelijk weer af te kunnen gaan. De volgende kilometers zijn afzien en gevaarlijk. De enige weg naar de ferry voor Sardinië en Corsica moet je hier delen met grote vrachtwagens.

Als je zo dichtbij het einddoel bent, telt maar één ding, namelijk veilig aankomen. Ik vond die laatste drie kilometer niet leuk, maar door zoveel mogelijk rechts te houden, heb ik wel de haven bereikt. Ik was al veel eerder met mijn ogen gericht op een meisje op een boot naar Sardinë vertrokken (en ik had eigenlijk een hele andere bestemming in gedachten, maar het vlees is soms zwak (of is dat nou juist heel sterk? Verwarrend soms). Kortom, u bent er.

Accommodatie:

Er zijn slechts campings bij Lamporecchio, Pisa en verder langs de kust op weg naar Livorno. Hotelletjes zijn er vrijwel in iedere iets grotere plaats. B&B ook.

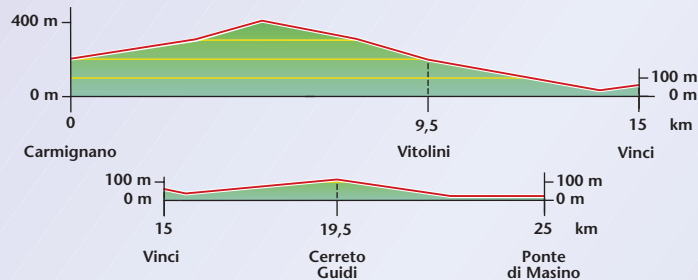
In de volgende editie van deel 3 wordt deze zijtak inclusief volledige accommodatielijst opgenomen.

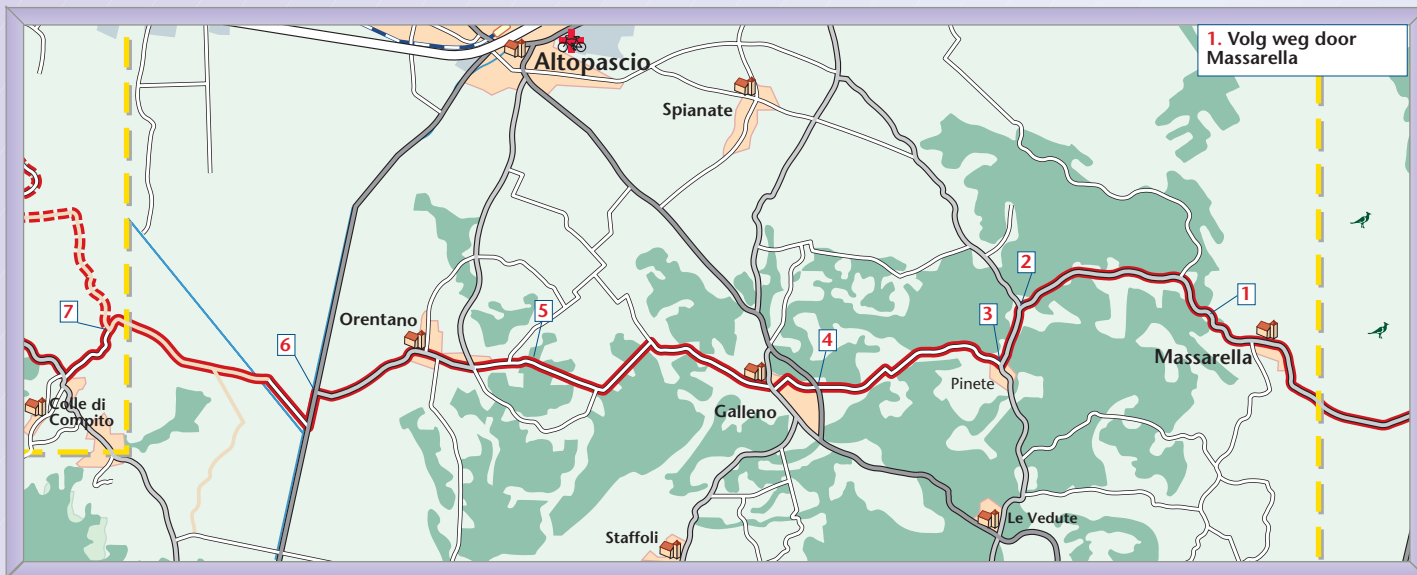

5. Bij Lazzeretto LA daarna
6. Bij Ponte di Masino LA daarna en volgende splitsing weer LA

4. Bij Cerreto Guidi RA ri Lamporecchio.
7. RA ri Massarella

3. Volg weg ri centrum Vinci. Op kruispunt in centrum RD oversteken ri Cerreto Guidi.

1. Volg weg door Massarella

6. Op T-kruising met grote weg LA en na 500 meter RA kleine weg op. Na 500 meter onverhard, na 2700 meter onverhard op T-kruising LA.

5. Weg volgen ook door Orentano heen.

7. Weggetje wordt verhard, stijgt over 950 m naar hoofdweg. RA op.

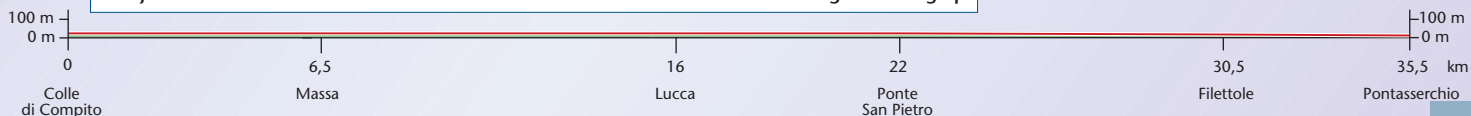
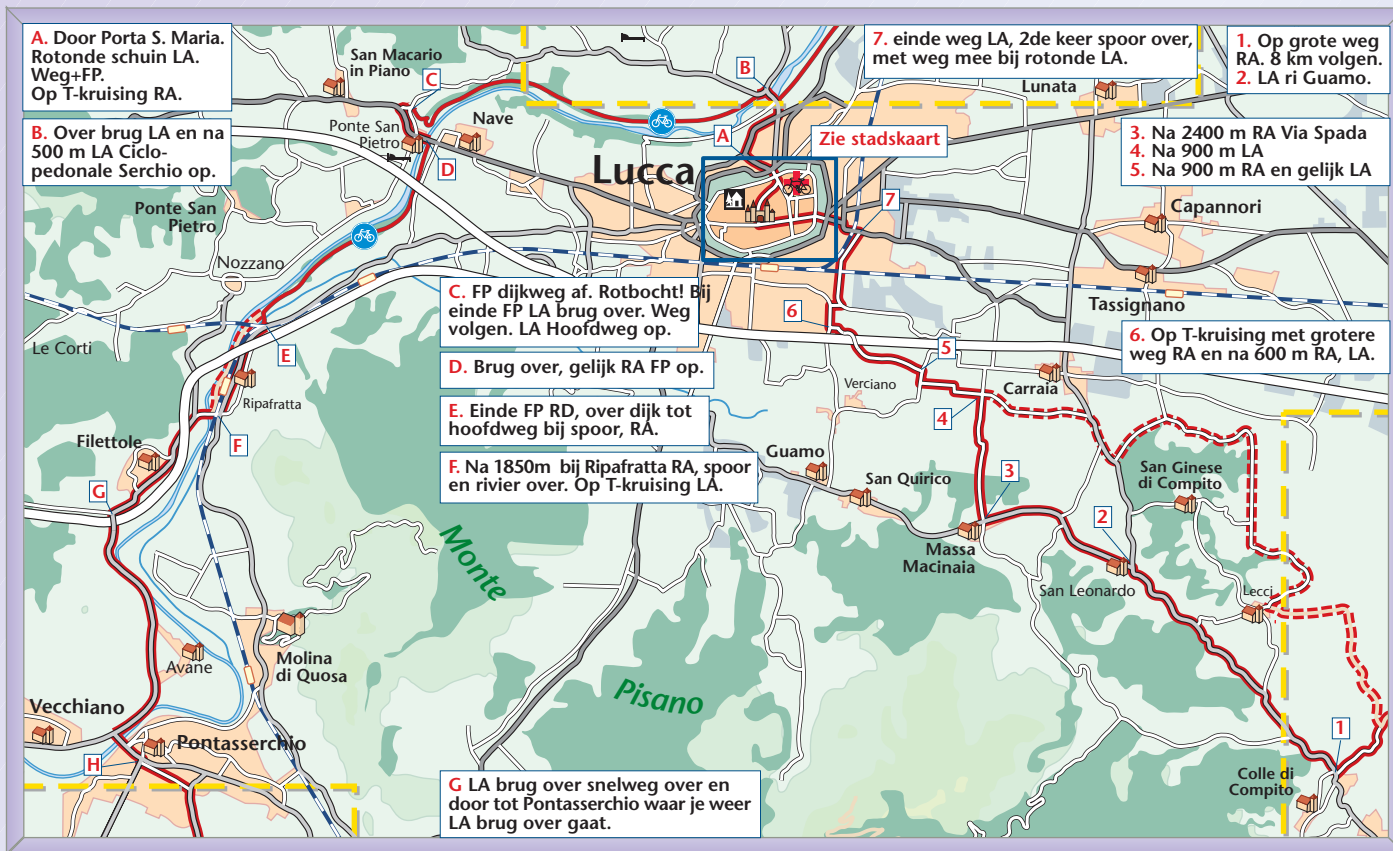
7. **alternatief.** Op kruising RA en onverharde weg nog 2600 meter volgen.

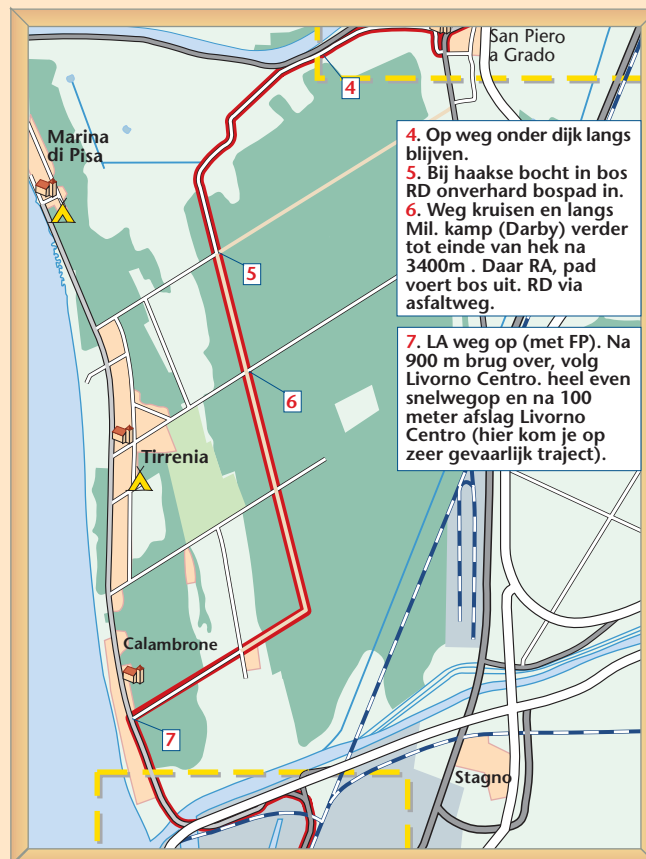
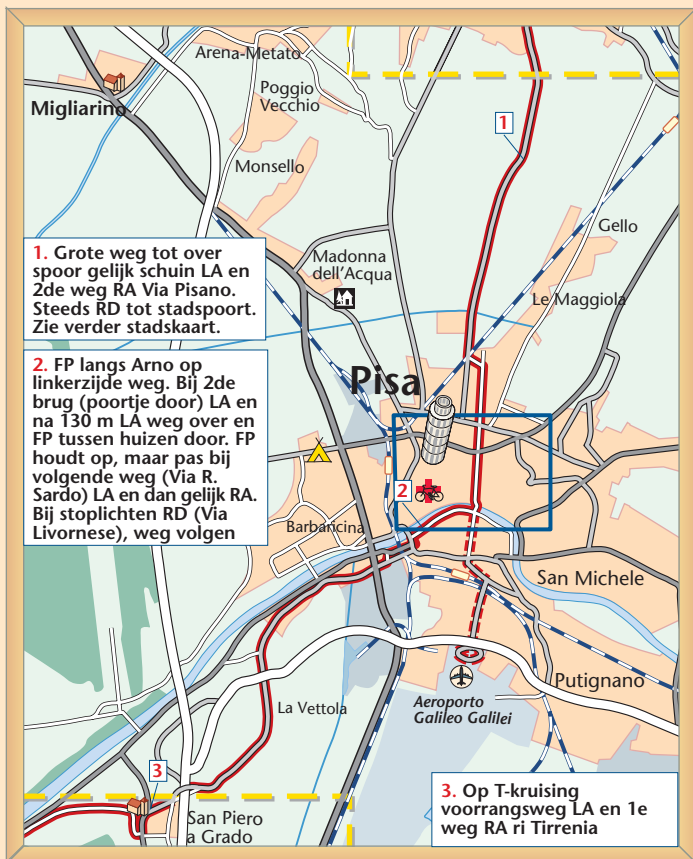
2. Op T-kruising LA ri Le Pinete (1 km)

3. In Le Pinete RA Via le Pinete. Weg volgen.

4. grote verkeersweg oversteken, doorfietsen tot hoofdstraat Galleno, RA op. Eind rechte stuk LA ri Orentano.

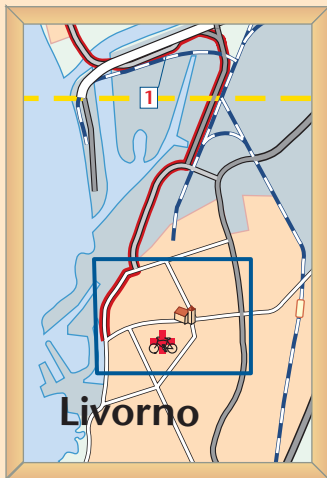

100 m
0 m
0
Pontasserchio

7
Pisa

14
San Piero

100 m
0 m
27 km
Calambrone

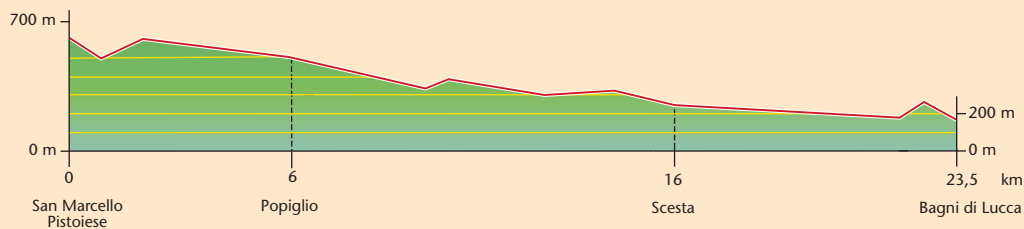
1: Hier heel even de snelweg op maar gelijk er na 100 meter weer af en dan RA ri Livorno. volgt een akelig, maar helaas het enige, stuk drukke weg over 2km. Hou goed rechts voor het vrachtverkeer. Voor de boot naar Corsica en Sardiñee volg verder de borden voor Imbarco Passeggeri.

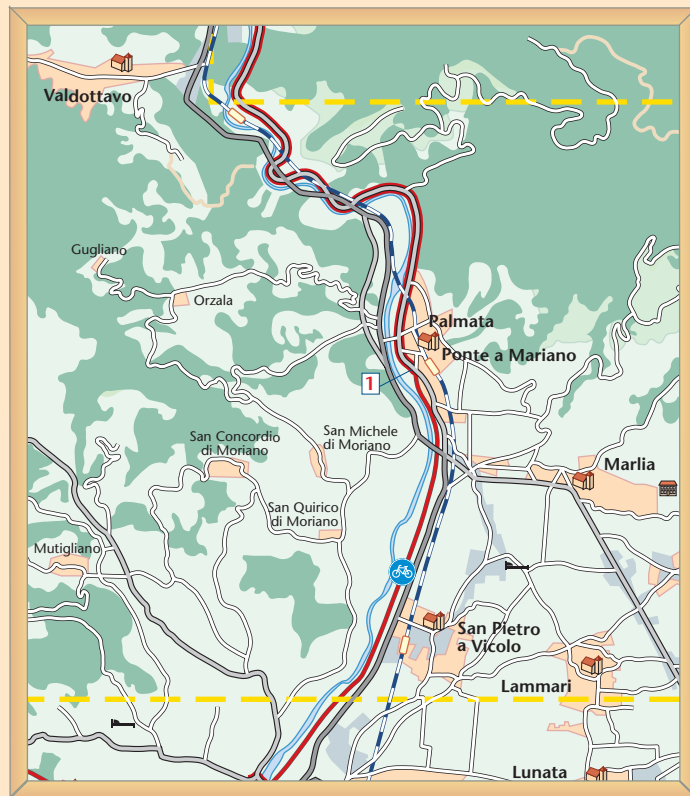

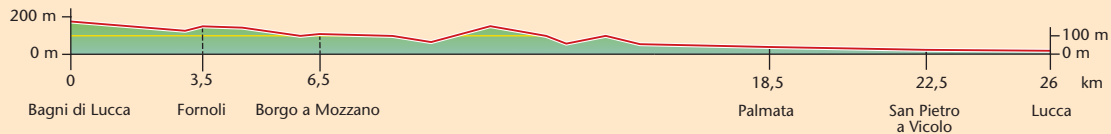
Deze routevariant is een korte verbinding tussen de Appenijnen en de steden Lucca, Pisa en Livorno. De weg stijgt na de afslag bij Pracchia eerst 2 kilometer stevig naar het hoogste punt alvorens te dalen door san Marcello P.. Daarna daal je af naar het dal om dan helaas weer eerst wat te moeten stijgen tot Popiglio voordat je bijna helemaal steeds kan blijven tot aan Lucca. Het verkeer tot aan Bagni di Lucca is weinig, behalve in het weekeinde, dan is het drukker. Na Bagni di Lucca wordt het een stuk drukker op de weg, maar dan krijg je ook alweer snel een fietspad.

1. Volg weg naar San Marcello Pistoiese en verder ri Abetone tot beneden in het dal. Daar LA ri Lucca.

1. Volg hier rechtsaf de bordjes Ciclopeditone Serchio.

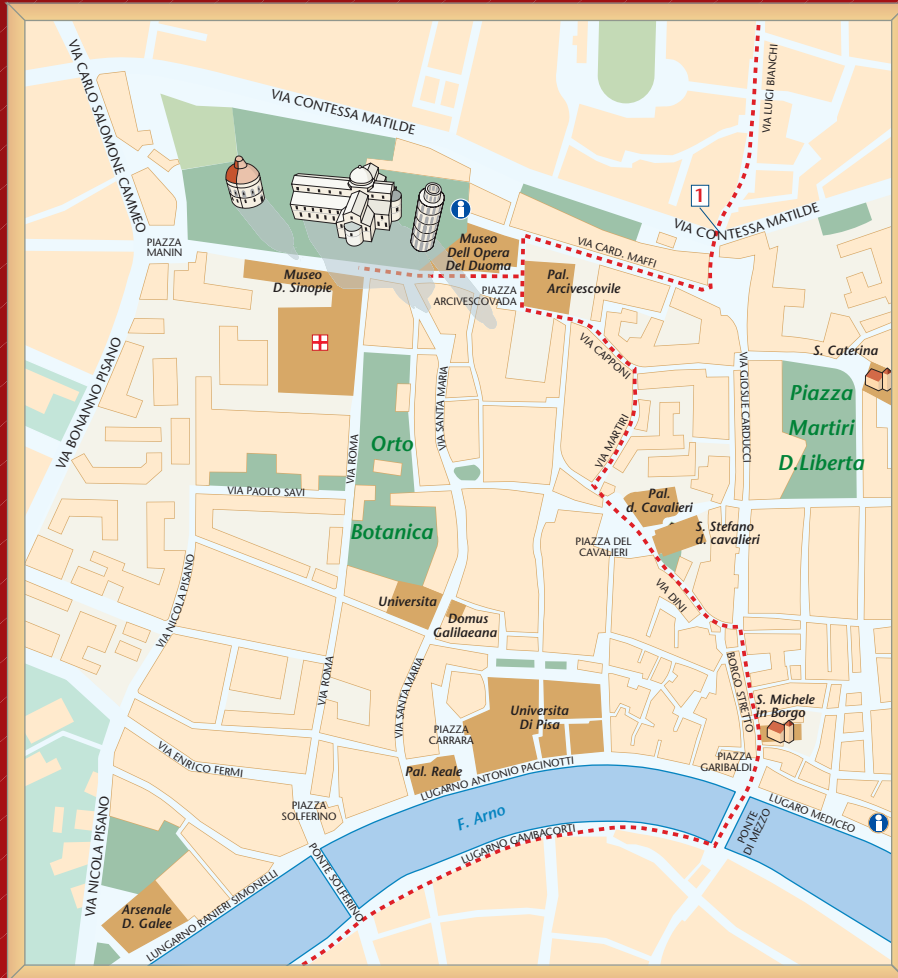

1: Maak hier gebruik van de voetgangerstunnel onder de rijweg door.

LUCCA

Firenze

1. Op kruising met verkeerslichten RD onder stadspoort door en gelijk RA (tegen rijrichting in) op de scheve toren af. Natuurlijk ga je daar even kijken maar voor de route sla je hiervoor LA en om gebouw (Bischoppelijk Paleis) weer LA. Daarna tweede weg RA en aan einde LA. Plein oversteken en weg volgen tot hoofdstraat (Borgo Stretto). Deze RA op tot brug over Arno. Brug over en gelijk RA. Na een paar honderd meter krijg je aan de linkerkant een fietspad. Dit volgen.

PISA

1. Voor wie niet met de boot wil naar Corsica of Sardië maar naar het station toe, kan het beste eerst fietsen naar de Piazza della Repubblica. Als je daarna de Via de Larderel uit fietst kom je bij het station.

LIVORNO